

Director și proprietar
CONST. I. ȘTEFĂNESCU

Onor Palatul Cultural
Arad

vagini 2 lei

Nu cetiți acest ziar cei căsătoriți cu femei din neamul barbarilor cari neucid mișelește frații!

FLOR. ȘTEFĂNESCU

RELAȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA

Strada Em. Ungureanu, la Tipografia
Coop. „NAȚIONALĂ”, Timișoara

Oameni și fapte

„Vladimir Nicoară — căpitanul în rezervă și colaboratorul nostru de polemică incisivă — a luat drumul veciniei, în moarte...”

E sumbră — fără pic de suflet și cerută în toate manifestările ei MOARTEA...

Așa-i contabilitatea Ei... Te secără — când nici n'ai visat — însă, numai atunci când te-o găsit la catastrofa ei, că și-a sosit sorocul...

Cu Vladimir Nicoară, totuși — nu fiindcă din prima zi a refuzat sale, în Banat, își cucerise multe simpatii — credem că și MOARTEA și-a greșit socoteala...

Vladimir Nicoară, în ciuda credințelor sale politice — dusă până la fanatism — era un om

rațional, de-î demonstrat cum stă treaba...

Vladimir Nicoară mai era, apoi, chiar și cu acela care nu-l împărțeau în nici un fel, principile, un om înțelegător, fără parapon... și un admirabil coleg — f'ate chiar de-î trebuia să-î fie!

În rezumat — pentru a fi și mai înțeles de-î plângem pe Vladimir Nicoară — spunem:

Vladimir Nicoară a fost un caracter, un om de cultură precisă — și un ziarist care ne-a onorat cu colaborarea sa la „Ecoul”.

Fie-î jărâna ușoară — fiindcă n'a avut vînă să sufere și după moarte!...

Const. I. Ștefănescu

DOINĂ DIN ARDEAL

„Cântec, după care-mi plânge inima, mi-a părut, azi noapte, că te-aud cum treceai prin crengile de dud — plâns duios, ca'n codrii, cetina...”

Stelele îți lunecau în glas, melci de-argint, cu cerul în spinare — la fereastra din spre gând și zare strop de vis și toamnă mi-ai rămas...

Până când, sfios, veni-vei iar, din spre munții păduroși, spre sud, să te văd aievea, să te aud cum strivești nedreptul lor hotar;

Până când din creasta ta de nori, cobori-vei, cer valah și drag — fulger răstăgănit pe cruci de prag și ascuns în viforul din noi.

Sufletu-mi zdrobit pe roși de loc... să mi-î urci, trolță 'n vârf de deal, să te văd cum crești, prin vremi, Ardeal — smuls din blestematu-ți nenoroc!...

Florica Ciura-Ștefănescu

Unitățile exterioare ceferiste vor primi salarii majorate

BUCUREȘTI, 14 (SIR) — D. General Ion Antonescu, Conducătorul Statului, a semnat decret lege, prin care personalul CFR permanent și temporar din tabela A, aparținând unităților exterioare din direcțiunea lucrărilor noi, indiferent de localitatea unde face serviciul, va primi salariul pentru categoria București, plus un spor de 40 la sută pentru personalul de șantier și 30 la sută personalul de birou, calculat la sa-

larul brut lunar mai sus-menționat ca indemnizație specială.

Dispozițiunile de mai sus se aplică cu începe dela 1 Septembrie a. c.

Deschiderea universității libere de ziaristică și propagandă

BUCUREȘTI, 14 (SIR) — Deschiderea universității libere de ziaristică și propagandă va avea loc, Luni 16 Decembrie, la orele 18, la sediul societății studenților în litere și filozofie.

Leția de inaugurare va fi ținută de d. Horia Cosmovici, vorbind despre: „la datoririle imediate ale presei, după biruința unei mișcări naționale”.

Să creiem organe de presă românești

În trecutul nostru nu prea îndepărtat, organele de presă minoritare, în special cele maghiare, apăreau în Transilvania în număr considerabil, răspândind prin tirajul lor de mii de exemplare sentimente prea puțin românești, care n'aveau decât scopul subversiv de a atăța de a instiga comunitățile de

minorități respective. — Apăreau aceste oficine și la Arad și la Timișoara, și la Cluj, Brașov sau Sibiu, dupăcum nu se șiau să se tipărească chiar în Capitală — Cine e tipăreș? Cu banii cui? Pentru scopurile cui?

Nu era prea greu de controlat, pentru cine voia să se întorzeze exact asupra acestor

fapte, care, priveau întâi și întâi însăși condițiile de existență ale statului nostru. Durere, însă, nimeni nu s'a sesisat de aceste transe primordiale în cadrul statului nostru, ci, fiecare, după poziția pe care, sub vechile regimuri o ocupa în stat, se fo-

(Continuare în pag. 3).

Petru Sfetcu

Cartea Cărașului

Inginer Virgil Birou: „Oameni și locuri din Căraș”

III
„Oameni și locuri din Căraș”, repetăm, e scrisă, dela cel dintâi și până la cel din urmă rând, cu dragoste, cu venerație sfântă chiar, așa cum numai un cărașan de talent putea s'o facă.

Cartea Cărașului cuprinde sufletul și talentul „Trifolului”, cum s'a intitulat, atât de plastic, grupul celor trei cărașeni: sculptorul Romul Ladea, istoricul Ion Stola-Udrea și inginerul Virgil Birou, neîntrecutul prezentator al oamenilor și locurilor din Căraș. „Trifolul” poartă, aici, la Timișoara, și da expres-

sie sufletului cărașan. La masa lui „de stejar masiv”, unde se grupează cei trei cărașeni, permanent și cu o punctualitate vrednică de admirat. — Cărașul, cu tot ce reprezintă el în arta, în istoria și literatura noastră, e cea dintâi și din urmă problemă: în discuție, în proiecte de realizat, în ideal.

Cât de ample sunt discuțiile și cât de bogate ideile și proiectele le putem măsura în operele care apar și pe care le realizează, succesiv, „Trifolul”. Amintim „Cloșca”, „Cap de țaran din Căraș” și „Iovan Iorgovan”

— sculpturile expresive ale dlui Romul Ladea: filele de istorie bănățeană ale dlui Ion Stola-Udrea, cu acele „Marginale la istoria bănățeană” și mai ales cea „Carte despre răscoală”, care va apare în curând, în volum (câteva fragmente s'au și publicat în „Revista Institutului social Banat-Crișana”); apoi, „Cruciile de platră dela Ticvani” și „Oameni și locuri din Căraș”, ale dlui Virgil Birou.

„Trifolul” e din Căraș — și cele trei talente care-l compun sânt expresia și dau expresie sufletului cărașan, sufletului autentice al Bănățului.

El au împus, aici, la Timișoara sufletul acela sănătos al Cărașului — și, cu talentul lor neîntrecut, dau lupta neostentată să cucerească metropola pe de-a întregul și definitiv. Au fost și

Pe firul vremii

Vladimir Nicoară

Desprins de undeva, de prin finiturile din jurul Vasluiului și transplantat ca atâția alții, în inima Ardealului rășului, ajunsese, în scurtă vreme, una din figurile populare ale Clujului nostru drag și neuitat.

Bogăția și frumusețea cu străluciri de zăpadă imaculată a părului contrasta izbitor cu aspectul fizic de vigoare și vecinică tinerețe — și alcătuiau, de sigur, una din principalele caracteristici exterioare ale personalității lui. Creece, însă, contribuția mai mult la fama popularității, nu numai a omului, dar și a gazetarului, a neînfricatului polemist Vladimir Nicoară, era convingerea neclintită ce o avea în primul omeniei și al prieteniei adevărate, necondiționată de nici-o obligație străină acestui sentiment.

Nu cred să fi întâlnit un altul care să-î fi apărât ideile — de ori-ce natură ar fi fost — cu sinceritatea, cu strășnicia și cu luxul de amănunte din redutabilul arsenal dialectic al combativului și regretatului nostru prieten.

Și e bine să se știe, că acestor idei scumpe, cu atât mai scumpe cu cât izvorau din adevăratele insondabile ale unui suflet neîntinat. Nicoară a înțeles să le rămână credincios până la stingerea ultimei pălpări a inimei lui bolnave, oricât de crude au fost piedicile ce i-le puseseră, în drum, capriciile destinului — și ori-cât de ademenitoare au fost zâmbetele de seducție ale câmpărătorilor de conștiințe.

După atâta sbucium cu zădărniciile vieții... Vladimir Nicoară a coborât de-apururi, în avarul de odihnă al pământului, a toate tertător.

...O lacrimă de profundă durere pe groapa lui, abia închisă... Ștefan Braborescu

(Continuare în pag. III-a)

Inmormântarea gazetarului Vladimir Nicoară

Sâmbătă, în după amiaza unei zile cu fărâme de soare și cu ger ascuțit, Vladimir Nicoară, cel care a fost distinsul purtător de condei, în Clujul acum robit — a coborât în mormânt.

Omătul, alb ca și barba lui de patriarh, îi va împodobi, până la vremea florilor, groapa proaspăt și fulgerător deschisă.

Vladimir Nicoară, refugiat, cum era, din Clujul unde a trăit dela război încoace, n'a fost însoțit de multă lume la mormânt.

O mână de prieteni și de colegi în ale scrisului i-au plâns plecarea. Poate așa a fost gândul lui — și soarta, căreia el i-a dat tot ce-a avut mai ales: constanță, sinceritate și bunătate, a finit să i-l împlinescă.

Peste mormântul lui Vladimir Nicoară s'așterne deodată cu lacrimile unei doamne îndururate: Dna Ana Voileanu, soția lui Vladimir Nicoară, și cu ale prietenilor lui dintotdeauna — omătul îi va împodobi mormântul, până la primăvară, când vor răsări florile naturii. Vântul le va lega și va șopti, tuturoara, că acolo doarme un român din cei adevărați, un luptător și unul care s'ia tăcut datorită până la capăt...

Slujba religioasă

În capela cimitirului din Ioșelin, corpul neînsoțit al lui Vladimir Nicoară a stat două zile, Sâmbătă, la orele 3, după amiază, părintele refugiat Gavril Relea, din Cluj, a servit o slujbă pentru hodina sufletului aceluia care a fost Vladimir Nicoară.

Părintele Relea a rostit, apoi, un necrolog, în care, în cuvinte bine simțite, a scos în evidență personalitatea de român și creștin a lui Vladimir Nicoară.

Cuvântul gazetarilor din Banat

În numele gazetarilor bănățeni a vorbit d. Virgil Dalea, ziarist. Dsa a rostit următoarele:

Indurerată Doamnă,
Intristați Puieteni,

În pragul toamnei, când gladiolele parcurilor timișorene se înalță jucăușe în soarele cerului bănățean, a poposit la noi — din drum p'beag — gazetarul Vladimir Nicoară. Venia dela Cluj, venia din gila Ardealului răpît, pe care-l apărase darz două decenii de-arândul cu slova lui de stâncă, fugărit de fantomele nepuțințel noastre și copleșit de imensa tragedie a destinului românesc.

În capitala Ardealului sfăștat hain, și-a trăit cel mai frumos și cel mai fecund an al bărbăției sale. Aristocrat, în cel mai strict sens, al scrisului transilvănean de după unire, Vladi-

mir Nicoară și-a dăruit larg și generos, talentul său mare și puterea lui de muncă, slovel românești. N'a existat ziar sau revistă românească pe întinsul plaiurilor transilvănene, în care să nu fi zămislit sămânța gândirii sale atât de profund omenească. Condelul lui neostoft era armă și pavăză; tărie și fermitate; drum drept, fără ocolșuri și fără opriri. Pentru că Vladimir Nicoară a fost un caracter. Neclintit și neinduplecat.

Luând tolagul pribegei, ca atâția mil și mil de frați de-ai noștri, în drumul spre noua golgotă a suferințelor românești, îndurerat dar cu nădejdea în Dumnezeu dreptății noastre, s'a oprit la noi ca să continue o luptă pe care o simțea aspră și neîndurătoare.

A apărut blând și senin pe bulevardele largi și prietenoase ale metropolei noastre, ca un patriarh frumos din alte vremuri, cald și jovial, bun și înțelept. Și ce repede s'a acclimatizat în atmosfera primitoare a pământului bănățean. Ce grăbit era să cunoască oamenii și locurile, să aprofundeze problemele provinciei, întormându-se și documentându-se, gata să îndrăgească acest colț de țară care-l fermecase atât de mult.

Sufletul rece a morții i-a venit crudă și răpăznică, silindându-l prematur făcândă ființei sale noble, în care s'a sălășluit atâta înțelepciune, atâta bunătate, atâta spirit de jertfă și o pilduitoare dragoste de oameni.

Rar un exemplu viu de viață consacrată idelilor mari și generoase ale scrisului, cu putere de animație atât de prodigioasă. Rar o sruătură sufletească atât de fericită și atât de superioară ca și acela a lui Vladimir Nicoară.

Nobletea, bunătatea și o permanent discretă modestie, constitulau notele dominante ale caracterului său distins. Simțirea lui aleasă, profunzimea sugerării lui echilibrată și elanul său înflăcărat pentru tot ceea ce era slovă și gând românesc, făceau din Vladimir Nicoară — din scumpul și dragul nostru nenea Vladimir — un mare și minunat reprezentant al meseriei de gazetar.

Ziaristul bănățean, prin glasul meu îndurerat, se închină cufernic la groapa acestui excepțional om și admirabil camarad.

Cu Vladimir Nicoară n'a murit un om; a murit o pildă magnifică de devotament și jertfă a gazetărilor românești.

Odihnească în pace și fletărăna ușoară!

Duiosul cuvânt de rămas bun al d-lui Dr. Aurel Buteanu

La groapă, lângă bulgării

proaspăt săpați, a vorbit, în numele „Sindicatului Presei din Ardeal și Banat”, d. Dr. Aurel Buteanu, avocat și fost președinte, mulți ani de-arândul al Sindicatului, acum în refugiu la Timișoara.

D. Dr. Buteanu a vorbit cald și duios despre „Nenea Vladimir”, colegul și prietenul desăvârșit și despre Vladimir Nicoară ca luptător și ca vrednic purtător al condeiului. A depănat toate amintirile duios care îl leagă de Cluj, de activitatea scrisului de acolo și de munca cotidiană la ziarul „Patria”, al cărui colaborator, a fost mulți ani, Vladimir Nicoară.

Cuvântul dlui Buteanu a fost un rămas bun și un omagiu prietenesc, duios până la lacrimi.

Asistența

Gazetarul Vladimir Nicoară, a avut, la cap, trei coroane: una din partea familiei, alta din partea „Sindicatului Presei din Ardeal și Banat” și a treia din partea Direcțiunii Teatrului Național din Cluj, acum refugiat la Timișoara.

Între prietenii dela Cluj și din localitate, ai dispărutului, care au luat parte la ploasa solomnită, am remarcat pe d-nele și d-nii: Ioan Pop, directorul administrativ al Teatrului Național, prof. univ. Radu Bădescu cu d-na, prof. Voileanu cu d-na, Cost. I. Stănescu, Floșca Ciura-Stănescu, Vintilă Rădulescu, dir. de scenă dela Teatul Național, Gr. Seleceanu, șeful percepției municipale cu d-na, prof. Nicolae Ursu cu d-na, preot Belea cu d-na, Dr. Aurel Buteanu, fostul director al ziarului „Patria” din Cluj, Virgil Dalea, ziarist, Oct. Metea, redactorul pentru Banat al ziarului „Universul”, N. Ionescu, reprezentantul ziarului „Curentul”, Const. Jaleș, de la ziarul „Cuvântul”, N. Ivan, directorul revistei „Fruncea”, Petru Sfetcă, directorul ziarului „Vestul”, Longin I. Oprisa, corespondentul ziarului „Axa”, Teodor Balos, reprezentantul ziarului „Credința”, George Luca și Emil Istrati dela ziarul nostru și alții, precum și câteva doamne ale căror nume ne scapă.

D-na Maria Teodorescu și celelalte inculcate din fraudele dela licenț „Carmen Sylva”, au fost achitate la Craiova

La Curtea criminală din Craiova s'a terminat, prin achitare procesul intentat dnei Maria Teodorescu, fostă directoare a liceului „Carmen Sylva” din Timișoara și a maicei Olimpia Bănescu, fostă economă și dna Ioana Posna, fostă maestră de gospodărie a școlii.

Cele trei doamne au fost reclamate, mai anii trecuți, pentru nereglu comise în dauna școlii și trimise, apoi, în judecată, de Camera de punere sub acuzare, depe lângă Curtea de apel Timișoara.

Concomitent cu trimiterea în judecată — și chiar înainte de aceasta — se dezlănțuise împotriva celor trei femei o campanie de presă, foarte pătimășă, în presa ti-

Se vor încorpora voluntari pentru regimentele de radio-emisiune-recepție

BUCUREȘTI, 14. (SIR). — Ministerul Apărării Naționale arată că dela 10 Ianuarie 1941, se vor încorpora în regimentele de radio, un număr de circa 360 tineri voluntari, viitori radiotelegrafiști, cari se vor încadra ca șefi la aparatele de radio-emisie-recepție dela posturile de până

teritoriale.

Se pot prezenta ca voluntari absolvenți a cel puțin două clase de liceu teoretic, industrial și comercial sau școale echivalente, recunoscute de Ministerul Educației Naționale, în vârstă de 17-20 ani.

„RADEX”

Birou de vămuri, expediții, transporturi internaționale

IMPORT-EXPORT

Primul birou românesc, sediul în Curtici

Telefon și adresa telegrafică: „RADEX” Curtici

Carnet timișorean

S'AU BĂTUT ȘI-AU SPART O VITRINA. — Eri pe la orele 6 d. m. treiătorii au fost martorii unui scandal cu bătaie, care s'a desfășurat în fața salonului de mode al dnei Rozalia Ploșteanu din str. Lonoșci 5. Autorii acestui scandal sunt: volajorul Iuliu Verșeș, angajat la susnumitul salon și Andrei Gluk, din str. Eminescu 5. În totul bătăii, beligeranții au spart geamul vitrinei salonului, cauzând o pagubă de 1000 lei. Amândoi au fost conduși la poliție, unde li s'a dresat cuvenitele acte de dare în judecată.

ACCIDENT DE CIRCULAȚIE. — Sâmbătă la orele 10.15, pe str. Mărășești colț cu str. Gh. Lazar, mașina 3036 Tmș., condusă de șoferul Petru Erdei, din str. Ofcea Nr. 4, s'a ciocnit cu automobilul 461 Arad, care era condus de șoferul

Ștefan Secășanu. Vehicolul arădan a fost serios avariat.

TĂLHĂRIE. — Autorii necunoscuți s'au introdus Sâmbătă noaptea, prin forțarea ușei, în podul imobilului cu Nr. 38, din str. Odobescu, de unde au furat lingeria dnei Ema Miloșin, în valoare de 7840 lei almente, 50 kgr. făină, 15 kgr. nuc etc., cari aparțineau dlui Victor Docea. Cazul a fost reclamat poliției. Se fac cercetări.

INCEPUT DE INCENDIU. — Sâmbătă noaptea, la imobilul dlui Alexandru Ardelean, din str. Memorandului 98, s'a declarat un incendiu, care a fost localizat la timp de pompierii sosiți în grabă la fața locului. A ars un grajd. Pagubele se ridică la 100.000 lei.

PRINDEREA UNUI DEZERTOR. — Gardianul public Ioan Dan, a prins în cartierul Ronet pe individul Vasile Grosu, pe care l-a condus la comisarariat, unde s'a constatat că este dezertor din Reg. 2 Roșiori. Cu actele dresate a fost predat Tribunalului militar.

AJUTORUL UNUI REFUGIAT ȘI CONCENTRAȚI. — D. Aurel Minda, agricultor din comuna Dolat, este un harnic agricultor care a înțeles greutatea acestor vremuri cari au adus atâtea suferințe neamului nostru. Dsa, a înțeles să vină în ajutorul celor loviți de soartă. Astfel, prin prefectură, d. Aurel Minda, a dat ajutoare în bani și almente în valoare de 100.000 lei, pentru refugiați și concentrați. Pentru refugiații din Cadrilater, a dat: 2000 kgr. grâu de sămânță, 2000 kgr. porumb, 500 kgr. făină, 200 kgr. clapă, 200 kgr. cartofi și 10 kgr. mîere de stup. A mai arat pământul la 9 concentrați și a cumpărat cărți școlare pentru 5 elevi săraci cari își fac studiile la școlile secundare din Timișoara. Gestul dlui Aurel Minda, e cu adevărat pilduitor.

La Timișoara

se mănâncă românește numai la

Manole Ciupală

Restaurantul Gării „Doamna Elena”

Ceasuri brățară ptr. copii precum și de buzunar și brățare pt. doamne „marcă renumită”, asortiment bogat și efitn la

HARTMANN

bljuttler
ARAD, Palatul Minorților

Interesant conflict între unguri și sașii dela Bistrița

A fost mai bine în România...

DA, 14. — Refugiații veniți din regiunea Năsăud este că la Bistrița, oraș cu multă populație sârbă a izbucnit un conflict serios între sașii localnici și autoritățile ocupante. Unitatea săsească a cerut de posturi administrative completate cu elemente locale comunității săsești — a, subprefectura și postul mar al orașului Bistrița

— dar această cerere a fost respinsă în întregime, ceea ce a dus la complicații și la o intervenție la Berlin. În cele din urmă, ungurii au primit pe cale diplomatică în drumări de a satisface cererile sașilor, dar când s'au arătat ungurii dispuși — de silă bucuri — să stea de vorbă cu comunitatea săsească, a refuzat această de a mai trata, mai ales că se descoperise și o intrigă

ungurească de ultima oră, menită a zăcărnici orice tratative pe această chestiune. În momentul de față cererile sașilor dela Bistrița sunt încă nesatisfăcute. Administrația maghiară de acolo face sașilor o curte asiduă, dar aceștia încep să și amintească de bunul tratament din România, de care au fost separați la 30 August 1940, și amenință că vor cere încorporarea ținutului lor la România...

Din necazurile gardienilor publici timișoreni

8 ore de serviciu în post pe timp de iarnă e prea mult

Câțiva gardieni publici, din aceia cari, ziua și noaptea pe orice vreme, stau în stradă dirijând circulația sau păzind avutul public, ne roagă să ne facem ecoul unei plângeri pe care noi o găsim pe deplin îndreptățită.

Oamenii se plâng că și acum pe timp de iarnă, fac serviciu în posturile de pe străzi, câte 8 ore fără întrerupere.

Opt ore de serviciu fără întrerupere, acum când frigul mușcă din carnea omului, trebuie să recunoască oricine că este prea mult. Oricât de bine ar fi îmbrăcați gardienii publici și oricât de buni le-ar fi bocancii, frigul și umezeala îi pătrunde până la oase.

Sistemul acesta, a rămas de pe vremea de pe vremea lui Ovidiu Gritta, crește să știe că a

fost un om fără suflet, fără un pic de sentiment de umanitate în el.

Plângerea gardienilor publici, cari sunt și ei oameni și încă oameni cu mare răspundere, o găsim profund îndreptățită și o supunem atenției d'ui inspector Vasile Comănescu, care a dat destule dovezi de umanitate, mai ales față de subalternii d-sale și care nu se poate să nu se arate înțelegător și deastădată.

O modificare a regulamentului de serviciu al gardienilor publici se impune fără întârziere, cel puțin pe timpul iernii. Orele de serviciu trebuie reduse. Schimbările gardienilor din posturi să se facă, dacă se poate — și nu vedem de ce nu — din 3 în 3 ore, așa cum este și în armată.

Gardienii nu vor întârzi să și dovedească recunoștința.

Oameni și locuri din Căraș

Urmare din pag. I-a) spitalizat de slova dlui Blou, s'au făcut cele mai multe exem-

plu am afirmă, încă de pe atunci că „Trifolul” — după ce de sculptură ale dlui și după cele de istorie sau ale dlui Ion Stolojan — s'a impus în Capitală, va oferi locul ce i se cuvine în spiritualitatea românească, cu „Oameni și locuri din Căraș”.

toate, farmecă prin expresie și autenticitate. Cartea Cărașului e nouă și frumoasă prin conținut și prin realizare, dar mai ales prin dragostea și talentul cu care a fost scrisă, drept pledoarie a drumului „în ascendență”, ce și-l va crea poporul cărașan „Poporul cărașan își va vindeca singur răciile. Cel ce l se pune de-a-curmezisul, numai vreme în timp îl pot stingheri.

„Pe aceștia Cărașul ori l-a lăsat, ori l-a absorbit până la neînțelegere. Chiar dacă a avut de suferit din asta. Lupta cu amici și inamici l-a umplut sufletul cu încredere și cu demnitate bărbătească... Conducătorii cu minte sănătoasă să albească, cu suflet, și Cărașul va cădea în picioare („Bun rămas”, pg. 204). Cărașul e leagănul cântecului bănețean — și își va croi acel drum ce i se cuvine. „Poporul care cântă când suferă, nu plere cu una, cu două”.

Valoarea literară a „Oamenilor și locurilor din Căraș” e egală cu acela a sufletului românesc de pretutindeni.

Oamenii petrec...

Descinderea dela două localități cu chefli și „artiste” din Capitală

BUCUREȘTI, 14 (SIR). — Organele poliției Capitalei au făcut astăzi o descindere la două localități din Băneasa și anume la „Brotăcel” și „Rlo”.

Descinderea s'a făcut la ora 4, spre ziua. Localurile au fost găsite deschise, deși ora de închidere este 2 noaptea. Au fost găsite petrecând, în compania domnilor „bine”, 8 „artiste”, trei dansatoare probiste și 5 femei pierdute. Dintre „artiste” două au fost găsite bolnave la vizita medicală. Printre cele de mai sus trei dansatoare veniseră dela Ploiești pentru a petrece cu amicii lor.

Patronii celor două localități: Ion Dumitrescu și Oprea Nicolae au fost amendați de judecătorul contravențional cu câte 5000 lei.

Deasemenea s'au mai găsit printre clienți și câțiva certăși cu justiției și căutați de poliție de mai multă vreme.

INFORMAȚIUNI

Redacția și administrația ziarului nostru, pentru Arad, e în strada Cornel Popescu Nr. 26, Arad.

ORICE corespondență — pentru satisfacerea ei mai grabnică — rugăm să fie adresată redacției din Timișoara.

Administratorul general al ziarului nostru este d. Mihail R. Cristescu.

Incepând dela 1 Decembrie, d. avocat Titus Ionescu și-a deschis biroul în str. Paris Nr. 8, Et. I, Timișoara, telefon Nr. 45-95.

Ministerul de Interne aduce la cunoștință următoarele:

Persoanele cari cunosc bine conducerea autovehiculelor, regulile de circulație, precum și noțiunile generale de mecanică auto, necesare unui bun șofer, dar din diferite motive nu au putut obține permisul de conducere respectiv, se pot înscrie pentru examinare la una din comisiunile speciale înstituite în

orașele: București, Bacău și Sibiu, până la 23 Decembrie a.c.

În cursul inspecțiilor pe care le face biroul MONT de pe lângă primăria municipiului Timișoara, la întreprinderile cari execută actualmente exerciții de apărare pasivă de interes local, s'a stabilit că uzina electrică comună și tramvaele comunale, precum și firmele Bozsak, Fabrică de bere și Emza au executat foarte bine întreg planul de apărare pasivă.

În seara zilei de 19 Decembrie va avea loc la Timișoara un nou exercițiu de apărare pasivă. În programul acestui exercițiu se va pune accentul în deosebi pe executarea perfectă a adăpostirii și pe stângerea luminilor.

Ministerul Economiei Naționale aduce la cunoștința celor interesați, că, în baza acordurilor încheiate cu Germania, plățile cu protectoratul Boemiei și Moraviei, rezultând din contracte încheiate în coroane, se vor efectua până la 31 Ianuarie 1941 prin clearingul româno-german.

Marî zăpezi în Dobrogea

INSTANȚA, 14 (SIR) și ale ținutului sunt înzăpezite, iar circulația se face cu anevoie.

Automobilele care au plecat dela Ostroov spre Constanța au găsit drumul impracticabil și au fost nevoite să se întoarcă din drum.

100.000 credite deschise pentru acoperirea cheltuielilor de înzestrare aeronautică

BUCUREȘTI, 14 (SIR). — Prin decret lege s'a decis pe seama subsecretarilor de stat ale Aerului și Marinei un credit extraordinar special în suma de lei 522.531.050, pentru acoperirea cheltuielilor de înzestrare aeronautice.

Acest credit se va acoperi cu o sumă de egală valoare realizată ca excident de încasări la bugetul fondului național al aviației și marinei pe exercițiul 1939-1940 și care a fost vărsat la B. N. R. în contul T. 18.

Să creiem organe de presă românești

(Urmare din pagina I-a) lăsose de ele pentru orgolurile lui meachine și păcătoase, ignorând un fapt important, acela că servindu și interesele, deservea însăși cauza existenței noastre naționale.

Erau acestea obiceiurile noastre păcătoase de a sprijini și încuraja scrupulele străinilor, fapt de care să știe toată lumea.

Nu rareori am văzut în maniera foștilor noștri guvernanți, tristul obicei de a persecuta prin suspendări sau chiar suprimări, organele de presă românească, tăindu-le orice cale spre existență, pentru ca în același timp, să sprijine din fondurile propagandei presa minoritară.

Și așa ne-am trezit, ne-am găsit peste ani, cu acela pe care îl plăteam și îl încurajam,

după ce au săpat la temelii statului nostru, dărâmand-o, voclerând cu o ură neîmpăcată, din capitala statului vecin și dușman.

Așa s'a făcut în trecut. Din experiența acestui trecut, câte concluzii n'am putea trage!

O corespondență din Arad, ne anunța ieri o altă manieră, cu care vechile cluperci își caută azi o cale de existență în statul nostru — un subterfugiu de manifestare.

Presa minoritară și, după cum am accentuat, cea maghiară, de data acesta finanțată de peste graniță, caută cu orice mijloace să creleze anumite opinii la noi. Opiniile însă, sunt primejdioase. Am văzut în trecut și e mai mult decât necesar să vedem astăzi. Nu persecutăm, dar nici nu admitem excese din partea unora. N'avem niciun motiv să

ne crelem dusmani puternici în interior. Națiunea română, care e majoritară pretutindeni în Banat, ca și în tot Ardealul n'are decât două cotidiene românești la Timișoara, unul la Arad, două la Sibiu și unul la Brașov. Minoritarii? Ei bine, minoritarii dispun de nu mai puțin 6 cotidiene la Timișoara, cam tot atâtea la Sibiu, Arad, Brașov, etc.

O concluzie se impune: creșterea de către stat, în ipoteza că aceste oficine nu pot fi suprimate, a cât mai multe organe de presă românești.

Să fim atenți! Să ne menținem echilibrul, conștiința și demnitatea de majoritari!

Petru Sietoa

